

[Jes Schmidt.]

De besparelser og udgiftsposter, der er en følge af de enkelte forlig, er indbygget i den foreliggende finanslov. Jeg kan ikke undlade at fremhæve den fasthed, som finansministeren har lagt for dagen, når det gjaldt at sige nej til ministeriernes ønsker om nyansættelser og merudgifter. Ministeren har faktisk holdt en klar og tillidvækkende linje, som fortjener anerkendelse i en tid, hvor det er så populært kun at kritisere. Men når dette er sagt, skal det tilføjes, at der sikkert er luft nok i en del bevillinger til yderligere besparelser, og det er rart at vide, når man tænker på det næste finansår.

Dette at spare synes jo så let, men det er i realiteten uhyre vanskeligt, fordi det altid er de andre, den anden, der skal spare. Det vil sikkert fremover være påkrævet på en ikke altid populær måde at tage nogle af de såkaldte hellige køer kraftigt ved horn og hale, hvis vi virkelig ønsker at overvinde og at overleve nutidens store krise.

Så piskende nødvendige besparelserne også må være, må man imidlertid passe på, at der ikke spares forkert, at man ikke gennem visse besparelser ødelægger noget, som ellers er fornuftigt nok. Jeg kunne nævne forskellige områder, f. eks. besparelserne på retsvæsenets område, hvor besparelserne har ført til, at de udgiftsposter, vi har i kriminalforsorgen, er nær ved at blive virkningsløse, fordi bygningerne ikke mere passer til de hensigter, som ligger bag kriminalforsorgen.

Et andet eksempel er besparelserne på motorvejenes område. Dette at skære ned fra 4 spor til 2 kan måske på sekundære linjer være forsvarligt, men i det lange løb betyder det merudgifter, fordi man slet ikke tager hensyn til kommende års trafikkrav. Det kan måske allerede i 1978 give ganske ubehagelige trafikoverraskelser, dersom man i Sønderjylland holder fast på at standse den 4-sporede vej på den ret korte strækning mellem Åbenråområdet og den 4-sporede vej ved Christiansfeld.

Jeg håber, at der med de i den foreliggende lov foretagne besparelser på motorvejenes område i løbet af de kommende måneder kan skabes enighed om en revideret holdning, i hvert fald dér, hvor trafiktallene synes at gøre det nødvendigt.

Det samme gælder CD-gruppens holdning til Storebæltsbyggeriet. Hr. Erhard Jakobsen har fra denne talerstol for nogle måneder siden ud-

talt, at man ikke måtte betragte dette store, vigtige projekt ud fra dagens vanskeligheder, men måtte se det som et århundredprojekt, hvor vi i vor generation ikke måtte svigte, og derfor kan CD-gruppen heller ikke gå med til nogen udsættelse eller besparelse på dette område.

CD-gruppen kan af de nævnte grunde understøtte alle regeringens ændringsforslag og beder om tilslutning til sine egne ændringsforslag uden for tillægsbetænkningen med numrene 531 og 532.

Brusvang (CD):

Til det indlæg, som hr. Jes Schmidt på centrum-demokraternes vegne er kommet med som finanspolitisk ordfører, har jeg nogle få supplerende bemærkninger.

Det er for det første korrekt, at det er CDs politik at gå med i et forlig og påvirke ad den vej, selv om vi kan se, at der f. eks. fra venstres og konservatives side er stillet mere vidtgående forslag, som vi kunne have haft sympati for, men som vi bare ikke ser nogen reel mulighed for at få gennemført. Derfor er det for os realistisk at gå med i augustforliget og påvirke sparebestræbelserne ad den vej.

Men samtidig med, at vi går ind i et forlig, har vi også gjort regeringen bekendt med, at nok må et forlig betyde, at man bøjer sig, for ellers bliver der ikke noget forlig, men der kan være enkelte punkter, hvor det er så nødvendigt at fastholde en principiel politisk opfattelse, at kravet er ufravigeligt. Det har der også været ved behandlingen af dette finanslovsforslag, og det blev også antydnet af vor finanslovspolitiske ordfører, hr. Jes Schmidt. Det er til disse særlige punkter, jeg gerne vil komme med supplerende bemærkninger.

Det gælder vores vurdering af statens filminstitut og statens filmcentral. Der foregår inden for disse områder en række ting, som vi er utilfredse med, som er svære at vurdere, og som vi ikke har fuld tillid til. Senest har statens filmcentral været i søgelyset på uheldig vis, og dette har altså ført til, at vi vil markere et synspunkt her ved at afstå fra at stemme for bevilningen på 14 mill. kr. til statens filmcentral.

Dernæst er vi imod, at der på budgettet er opført en bevilling til statens filmcensur. Det er ikke noget stort beløb – det er et meget lille beløb – men det forekommer centrum-demokraterne at være noget af en anakronisme, at